

[Bender.]

Efter Lovforslaget kan der heller ikke i en Beboelsesejendom foretages Forandringer, som tilsigter en Formindskelse af Ejendommens Beboelsesejendommers Antal, hvis den paagældende Bygningsmyndigheds Tilladelse ikke er indhentet efter forudgaaende Forhandling med Kommunalbestyrelsen.

Selv om det maa erkendes, som det er blevet nævnt i det andet høje Ting, at Lovforslagets Gennemførelse vil betyde et Indgreb i den frie Dispositionsret, er det dog for alle en Kendsgerning, at Forholdene paa dette Omraade er saa vanskelige for Tiden, at ekstraordinære Forholdsregler er en pure Nødvendighed. Boligsituationen antager efterhaanden en katastrofal Karakter og betyder allerede nu en Ulykke for mange Medborgere, og selv om den Foranstaltning, der her gennemføres, kun i ringe Grad kan indvirke paa dette Onde, maa enhver mulig Hjælpeforanstaltning, om end maaske kun af ringe Rækkevidde, bringes i Anvendelse. Jeg takker derfor paa mit Partis Vegne den højtærede Indenrigsminister for det foreliggende Lovforslags Fremsettelse, og jeg tilsiger paa mit Partis Vegne vor Medvirken til en velvillig og hurtig Gennemførelse af Lovforslaget ogsaa i det høje Landsting, ligesom vi i øvrigt til enhver Tid vil være beredt til at medvirke til Gennemførelse af nødvendige Forholdsregler, der maatte tage Sigte paa at bidrage til Løsning af det saa vigtige Boligproblem.

Thisted Knudsen: Det er rigtigt, hvad der er fremhævet, at den nuværende Boligsituation i mange Kommuner, baade By- og Landkommuner, giver Anledning til de alvorligste Bekymringer. Efterspørgselen efter Lejligheder bliver stadig større og større og Udbudet af disse mindre og mindre. Derfor er det ogsaa rigtigt, som dette Forslag tilsigter, at bestræbe sig paa at opretholde et saa stort Antal Lejligheder som overhovedet muligt. Netop ud fra denne Betragtning kan mit Parti give sin Tilslutning til det foreliggende Forslag. Vi erkender vel, hvad det ærede Medlem Hr. Bender ogsaa var inde paa, at der her sker et betydeligt Indgreb i den enkeltes Dispositionsret, men der er i Forvejen ikke ret meget tilbage af Grundejernes Dispositionsret; den er efterhaanden indtil videre stykkevis blevet deponeret hos Kommunerne. Dette er imidlertid en absolut Nødvendighed. Saaledes som Situationen har ud-

viklet sig, har det været nødvendigt for Rigsdagen og Regeringen at gribe saa afgørende ind her, og naar det i visse Grundejerkredse gøres gældende, at man fra Rigsdagens og Regeringens Side driver Klappagt paa disse, er det ikke rigtigt. Der er efter min Opfattelse ikke truffet andre Foranstaltninger paa dette Omraade end saadanne, som har været strengt nødvendige.

Administrationen af den foreslaaede Lov lægges fuldt og helt over paa Kommunalbestyrelserne, hvis Afgørelser bliver endelige. Jeg er nu ikke helt sikker paa, om det ikke havde været rigtigt, at der i hvert Fald for visse Sagers Vedkommende var aabnet Mulighed for Appel til Indenrigsministeriet. Det gælder ikke mindst Sager vedrørende Butikker og Kontorer, hvortil der ofte er knyttet meget store Problemer. Det havde efter min Opfattelse været rimeligt, om man i disse Sager, hvis Afgørelsen gik Grundejeren imod, kunde have faaet en endelig Afgørelse i Ministeriet. Men dette har Ministeriet aabenbart ikke ment at kunne gaa med til, og man maa derfor haabe, at Kommunerne navnlig paa dette Omraade vil administrere Loven med al mulig Hensyntagen til alle berettigede Interesser.

I den højtærede Indenrigsministers Fremsettelsestale i Folketinget var Ministeren inde paa Spørgsmaalet om 2-Familieshusene, som jo hidtil i Lejelovgivningen har været behandlet paa en særlig Maade. Uopsigelighedsbestemmelserne har saaledes ikke været gældende for disse, men jeg forstod af den højtærede Ministers Udtalelser i Folketinget, at man tilsigtede at ramme disse 2-Familieshuse med de Foranstaltninger, der her er Tale om. Jeg vil erkende, at dette er berettiget, naar der er Tale om en Ejer, der har købt et saadant Hus, altsaa et Hus med en Lejlighed foruden den, han selv skal bo i; der kan da være noget, der taler for, at man forbyder ham at inddrage Lejligheden til eget Brug. Men man maa erindre, at i en Række Tilfælde er disse 2-Familieshuse bygget med det ganske bestemte Formaal for Øje, at Ejeren selv, naar hans Forhold ændrede sig, f. Eks. fordi han fik Børn, eller hans Børn blev større, vilde inddrage ogsaa den øvrige Del af Ejendommen, som hidtil havde været udlejet, i sin egen Lejlighed. Der er noget urimeligt i, at man griber saa afgørende ind i denne Mands Dispositioner, fordi han hidtil af Forsigtighedsgrunde har undladt at benytte hele Huset selv. Jeg synes der-